

Onze visie

Bijdrage van het bestuur,
zaterdag, 18 november 2006

Onze stichting wil de belangen van de bewoners van zowel de buitengebieden als de daar vlak bij liggende dorpskernen behartigen. Ze is ontstaan uit een initiatief van bewoners van het Groninger dorp Froombosch, maar streeft naar landelijke dekking.

De bewoners van de dorpen Schildwolde, Slochteren en Froombosch werden in mei 2006 geconfronteerd met een Gemeentelijke visie die in potentie inhoudt dat de de karakteristieke Groninger lintbebouwing wordt verzwakt en er rijen nieuwe huizen in het open landschap worden gerealiseerd. In en buiten de provincie Groningen is momenteel op meer plaatsen een dergelijk proces gaande: er komen steeds meer verbasterde buitenwijken, die noch vlees, noch vis zijn. Ze zijn geen onderdeel meer van het buitengebied: er wonen te veel mensen relatief dicht op elkaar. Het is geen onderdeel van het lint, want de fysieke lokatie klopt niet. Het is geen onderdeel van de dorpskern, meer een verzwakking daarvan. Zie projecten als "De Blauwe Stad" en "Meerstad" maar ook kleinschaliger projecten als de bebouwing rond De Borgmeren in Scharmer en Harkstede. Daarmee zijn zowel de dorpskernen in gevaar als de buitengebieden. Zou men dit proces doorzetten zou Nederland geleidelijk aan veranderen in een land waar overal wel een rij huizen staat en nergens meer kilometers ver over het land gekeken kan worden.

Wij willen zowel de dorpskernen als de buitengebieden behouden en, binnen regels die gelden voor hun specifieke karakter, verbeteren. Innovatie en nieuwbouw zijn wat ons betreft geen vieze woorden, mits men zich realiseert dat het gaat om de kwaliteit, niet om de kwantiteit. Daarbij moeten de wensen van de huidige bewoners van dit gebied bepalend zijn:

- de bewoners van de dorpskernen willen graag met hun jonge kinderen op loopafstand van de scholen wonen. Zij willen op korte afstand kunnen beschikken over postkantoor, winkel, bibliotheek of bioscoop. Ze willen snel naar de grotere steden kunnen reizen. Soms zijn ze al wat ouder en kiezen voor de zekerheid dat er op korte afstand medische hulp of andere noodzakelijke verzorging aanwezig is. Daarnaast kozen zij voor het wonen in een landelijke omgeving, met dus alle rust en de mogelijkheid om op fiets- of zelfs loopafstand, te kunnen vertoeven in schitterende, open gebieden. Zij zijn gebaat bij kleinschalige nieuwbouw, sociale woningbouw, vervanging van bestaande oude bebouwing door nieuwe of vergaande renovatie van wat bestaat;
- De bewoners van de buitengebieden hebben een andere visie op wonen: zij willen zo zelfstandig mogelijk wonen, hebben weinig of geen behoefte aan burens op korte afstand en vinden het geen probleem om hun kinderen vele kilometers verderop naar school te laten gaan of het te moeten doen met wat minder faciliteiten. Zij hebben zowel de middelen als ook vooral de wil om het intensieve onderhoud wat bij het buiten wonen hoort te verrichten. Zij werken actief aan het in stand houden van het open landschap en zijn merendeels beroepsmatig of als vrijwilliger aan het werk in het open gebied. Zij zijn gebaat bij instandhouding van het open landschap, verbetering van de infrastructuur zonder dat het karakter aan wordt getast, en stimulatie van verbetering van hun directe en indirecte woonomgeving.

Als je kijkt naar de oppervlakte die die open gebieden vertegenwoordigen zou men als bewoner van het buitengebied een zware stem in het kapittel moeten hebben. Maar het is in feite een vergeten groep: het zijn er per definitie maar een paar en hun stem verdrinkt in de massaliteit van bewoners van steden en dorpen. Onze democratie baseert immers op kwantiteit.

De Belangenorganisatie Buitengebieden staat voor behoud van de kwaliteit van de buitengebieden - en voor de kwaliteit van onze bebouwingen. Ze wil nog een stap verder gaan: de buitengebieden zouden moeten worden vergroot. Immers: demografische gegevens wijzen uit dat de bevolkingsgroei zal stagneren, zelfs terug zal lopen. Er moeten dus minder huizen komen in plaats van meer. De infrastructuur moet in onze ogen dan wel zo goed mogelijk worden onderhouden. Er is ook wat onze stichting betreft plaats voor nieuwbouw, er is plaats voor innovatie. Maar dan wel waar dat past: waar oude boerderijen gesloopt worden kan men binnen de oude contouren blijvend nieuw bouwen. Bestaande behuizingen kunnen binnen strakke regels worden opgeknapt. Niet meer maar betere bebouwing!

Herkent u zich in deze zienswijze en zou u ons kunnen en willen helpen? Woont u zelf in een bedreigde dorpskern of buitengebied en wilt u weten wat u kunt doen aan de oprukkende nieuwbouw? Heeft u anderszins vragen? Neem dan contact op met ons!